

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

Quæstio 1. De Virg. Deiparæ stirpepaternâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

I. QVÆSTIO.

De Virginis Deiparæ Stirpe Paternâ.

Jesu nomine invocato, qui lapis angularis facit utraque unum, dignum censemus ejusdem humanæ generationis benedictam stirpem, quæ ad virginem matrem & ulterius ascendit principe loco eruderare; atque ut perfectius attingamus Verbum carnem factum, sapientiam Patris æternam, concursu egemus lucis veræ, quæ *illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum*, qui etiam Ecclesiæ fidelium promisit: *Ego vobiscum sum usque ad consummationem seculi*. Itaque hac in re S. Matrem Ecclesiam, atque SS. Patres à Spiritu sancto apprimè illuminatos, primum audiemus.

2. Fides Ecclesiæ Romanæ in Breviario, editionis 1649. Coloniensis, octavâ lectione festi S. Joachim paternam genealogiam aperit ex S. Joannis Damasceni verbis hujusmodi: *Ex stirpe David, Levi genuit Melchi & Pantherem, Panther autem genuit Barpantherem, nam ita vocabatur, Barpanther rursus genuit Joachim: Joachim denique genuit sanctam Dei genitricem*. Iterum autem Damascenus addit hæc de genere Joseph: *Rursus ex stirpe Salomonis filii David, ex uxore suâ Mathan genuit Jacob. Mortuo autem Mathan Melchi ex tribu Nathan filius Levi ac frater Pantheris*

theris uxorem ipsius Mathan (que etiam Jacobi mater erat) sibi matrimonio copulavit, atque ex eâ genuit Heli. Ita uterini fratres erant Jacob & Heli, ille nimirum ex tribu Salomonis, hic ex tribu Nathan oriundus. Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis liberis susceptus è vitâ migravit: eâ de causâ Jacob ipsius frater semen excitavit, ac Joseph progeniit. Joseph quidem natura filius Jacob erat à Salomone oriundus, legis autem ratione patrem habebat Heli ex Nathan proveniente. Atque istâ lectione 7. die secundâ infra Octavam Nat. B. Virg. Breviarium præmembratum ex S. Hieronymo etiam recitat.

3. PATRUM illa est sententia, quam S. Thomas Doctor Angelicus q. 31. a. 3. ad 2. aliis veriorē affirmat; Franciscus Toletus Cardinalis annot. 56 in c. 3. Lucæ communiter receptam scribit: P. Joannes Maldonatus in Matthæi cap. 1. cæteris probabiliorem asserit & subjungit: *Hec interpretatio ab ipsis, ut ait Africanus, Christi cognatis accepta, & ab eodē Africano in Epistolâ ad Aristidem exposita, summo ab omni antiquitate consensu probata est, à Justino q. ad Orthodox. 66 ab Eusebio lib. 1. historia Eccles. c. 7. ab Hieronymo in comment. super 1. cap. Matthæi, ab Ambrosio lib. 3. in Lucam c. 3. ab Eucherio q. 3. in Matth. à Damasceno lib. 4. de fide cap. 15. à Beda in Lucam q. 10. à Theophilacto in Lucam c. 3. Quo magis mirum est, uni non fuisse probatam Augustino lib. 2. qq. Evangel. q. 5. quamquam is ipse eam sub finem vitæ doctior*

doctior

doctior probaverit lib. 2. Retract. cap. 7. & 12. ne-
moque de eâ postea dubitaverit, donec Evangelium
nostri invenerunt, quo omnia quæ in Evangelio es-
sent, quasi altioris ingenii homines in dubium, re-
vocarent. (& paulo post subjungit) Quisquis ergo
tot, tantorumque Auctorum non contentus senten-
tiâ, aliam quarit, videat ne pejorem inveniat.

4. Patrum præmissorum locis adjungi pote-
runt Gregorius Nazianzenus in carmine de Ge-
nealogiâ Christi, Damasc. orat. 3. de nat. Mariæ:
Euthymius c. 6. in Lucam. Bestrenus in c. 3. Lucæ:
Anselmus. & pari passu Beda in c. 1. Matth. & cap.
3. Lucæ, Paschasius Radbertus lib. 1. in Matth.
colum. 58. SS. Doctores quoque Scholastici &
Commentatores: D. Bonaventura in cap. 3. Lu-
cæ, D. Thomas in par. 3. q. 31. art. 3. atque in cate-
nâ super cap. 1. Matth. Bertrandus Cardinal.
serm. 2. de natali Domini. Abulens. in c. 1. Matth.
q. 26. Themewarstellari lib. 8. p. 2. a. 3. c. 1. Ni-
colaus Liranus & Hugo Cardinalis in c. 1. Matth.
Antoninus par. 1. histor. tit. 15. c. 6. Guïlhel. Paris.
in Concept. B. Virg. Alphonsus Salmeron, tomò
3. pag. 269: Joannes Hesselius; Tacitus Nico-
laus Zeegerus & Matthias Bredenbachius in c. 1.
Matth. Martinus Eifengrin in Nat. B. Virg. Joan-
nes Eckius homil. 1. in Nat. B. Virg. Fridericus
Nausca homil. 88. de Sanctis. Angelus del Pas
in Luc. l. 4. c. 23. Gerson par. 3. in Nativ. B. Virg.
Hugo Cardinalis in c. 1. Matth. & 3. Lucæ, Syl-
vester de Prierio in Nat. B. Virg. Robertus de
Licio

Licio ferm. de nat. Mariæ Bufenſis p. 2. princ.
 Marialis ferm. 3. Joannes Arboreus in c. 1. Matth.
 Cajetanus Cardinalis in c. 1. Matth. Dionyſ. Ri-
 chelius a. 2. ſuper Matth. & a. 9. ſuper Luc. Joan-
 nes Stephanus Menochius in c. 3. Lucæ. Henri-
 cus Fabritius in feſto S. Joſeph & de Nat. B. M. V.
 Emanuel 50. ſcholio 58. in c. 1. Matth.

5. Beneficio Theologorum & typorum urbis
 Coloniensis in bibliothecâ magnâ SS. Patrum
 tomo 14. pag. 35. anno 1618. ibidem primum in
 lucem editus eſt vetuſtus Dialogus contra Ju-
 dæos. Auctorem ejusdem doctiſſimus Cardina-
 lis Wilhelmus Sirletus nominaverat Enthymium
 Zigabenum, qui anno 1118. tempore Alexii
 Comneni Imperatoris Græcorum floruit, ſed
 Epitome Bibliothecæ Gefnerianæ illum Andro-
 nico Conſtantinopolitano attribuit, cujus dia-
 logi trigefimum octavum caput ſic orditur: *Quin-
 etiam de Davidis genere atque ſtirpe virginem da-
 bo, neque id vero ex noſtris ſcriptis & decretis, ſed
 judaico quodam libro in quem Oreſtiade incidi,
 apud Judæum Eliam legisperitum cognomine. Is
 in virginem debachatus ſic habet: Quid tantoperè
 Mariam extollunt Chriſtiani, Cherubinis augu-
 ſtiorum, Seraphinis ſine comparatione digniorum,
 ſolaribus radiis puriorum appellantes? ſiquidem
 femina eſt Davidicæ gentis, Annâ matre, Joachi-
 mo parente nata, qui Pantheri fuit filius, Panther
 & Melchi fratres filii Levi ſtirpis Nathan, cui Da-
 vid Pater ex tribu Juda. Igitur deſuncto Mathan*
 P Jacobi

12. ne
 gelium
 gelio ef-
 m, re-
 us ergo
 ſenten-
 at.
 i pote-
 de Ge-
 Maria:
 .Lucæ:
 & cap.
 Matth:
 ſtici &
 .3. Lu-
 n cate-
 rdinal,
 Matth:
 1. Ni-
 Matth:
 l. Parif.
 , tomo
 Nico-
 in c. 1.
 Joan-
 ericus
 el Pa
 s. Virg.
 e, Syl-
 tus de
 Licio

Jacobi patre, Melchi Mathanis uxore Jacobi matre viduâ ductâ, ex eâ Elin sustulit: Ita erant Jacob & Eli uterini & non germani fratres. Eli anno quinto & quadragesimo sine liberis extincto, Jacob uxorem Eli defuncti lege duxit, semen fratri excitaturus: qui ex ea filium Josephum genuit, prolem natura sibi quasitam, lege Eli. Fuere igitur Panther & Melchi fratres Levi filii. Verba sunt Dialogi prælibati.

6. Rursum S. Romana Ecclesia infra octavam Nativ. B. Virg. Lect. 8. diei secundæ & Lect. 7. in festo S. Joachim explicitè credit, canit, & docet, quare generationis ordo à Matthæo & Luca usque ad Joseph deductus sit, stirps autem B. Mariæ virginis omissa. Sebastianus Barradius Commentariorum tomi 1. lib. 5. c. 30. editionis 1601. Moguntia pag. 246. id ipsum tradit, his formalibus: *Matthæus & Lucas uterque putativum genus descripsit. Quidquid ergo Fansenius & alii nostri seculi Scriptores velint, Patrum sententia rectè explicata & facilis & verisimilis est, quorum in exponendis sacris literis vestigia, summâ cum veneratione sequenda sunt.* Concurrit in id ipsum Toletus ubi supra, post multa concludens: *ab istâ communi viâ non esse recedendum.* Vincentius Regius Evangelicarum elucidationum lib. 1. c. 3. theoriâ 2. n. 6. Barradii locum præscriptum citans collaudat, atque ob Africani, tantorumq; Patrum auctoritatem probabilem agnoscit. Porro Joânes Azorius instit. moral. tomi 2. lib. 1. cap. 19. edit.

edit. 1608. Coloniensis col. 131. memoratam sententiam communem, omnium Patrum consensu receptam affirmat, concludens illam reverentendam, tum propter Patres, tum quia à Con- sanguineis Christi accepta sit.

7. Rationes & causas SS. Patres similiter adduxerunt, cur ab Evangelistis Josephi nativitas recenseatur & non B. M. Virg. nominatim S. Hieronymus, Chrysostromus, Hilarius, Euthymius, Anselm. Theophilactus, Euseb. Emiffenus, Damasc. Fulbertus Carnotensis, Paschasius, Andronicus, & Cardinalis Cajetanus in c. 1. Matth. commentatur, quod Evangelista deduxerit generationem ad Joseph patrem putaticium, propter Judæos ex fundamento à Patribus adducto: aliàs potuisset Evangelista per masculinam lineam ex David deducere generationem Joachim patris Mariæ & concludere: Barpanther autem genuit Joachim patrem Mariæ. Hic itaque insigniter quadrat pronunciatum S. Hildephonsi Archiepiscopi Toletani serm. 5. de Assumpt. B. M. *Invi- det nos sanctarum Scripturarum sinceritas, & Catholicorum Patrum fidelis auctoritas nos doceat, in quorum intellectu & scriptis fidei pietas & veritas non vacillat.* Unde & S. Athanasius semper habebat in ore, veterum Patrum consensum non pro iudicio aliquo sed pro divino responso esse habendum.

8. Sententiâ tali S. Romanæ Ecclesiæ atque SS. Patrum hæctenus sufficienter confirmatâ, re-

stat dispicienda contraria recens traditio per tractatum Germanicum vulgo proposita, num scilicet sæpè memoratus Heli Beatissimæ virginis pater naturalis fuerit? Agedum siquidem S. Romana Ecclesia Lect. 8. in festo S. Joachim signanter credit & docet, quod Heli nullis liberis susceptis è vita migrarit, quod SS. Patres etiam expresse docuerunt; jam nunc resultat quæstio, quomodo fieri potuerit, quod idem Heli (alias Joachim dictus, ut nonnulli opinantur) pater B. Virginis fuerit, si improlis obiit? opinioni tali obviat loco citato Toletus his formalibus: *Modi hujus nemo antiquorum meminit, quod argumento mihi videtur, cum improbabilem esse, tum quia longè diversa sunt nomina Heli & Joachim; asserere autem fuisse binomium, aut quod quidam dicunt Joachim & Heliachim idem esse; Heli autem idem esse quod Heliachim, quasi per quandam syllabarum abbreviationem, cum nullâ hac ratione aut auctoritate dicantur, recipienda non sunt: tum etiam quia ex Damasceno contrariû habemus & c. Azorius loco præcitato juniorum interpretum opiniones refutans sic terminat: Tertio non videtur cum Luca sensu convenire, qui fuit Heli, id est qui fuit gener: nam in cæteris Lucas semper intelligit, cum ait: Qui fuit hujus vel illius, id est, qui fuit filius vel nepos. Accedit quod nullo Scripturæ testimonio probatur, Heli fuisse eundem qui Joachim, quamvis Heliachim aliquando fuerit idem quod Joachim. Tenenda est igitur communis veterum*

serum

terum Patrum sententia, Josephum sponsum virginis fuisse filium naturalem Jacob & legalem Heli. Porro sicut Cardinalis Toletus in c. 3. Lucae annot. 56. dixit, quod Heli, Heliachim & Joachim non coincidunt: ita etiam S. Hieronymus Commentarii in Matth. princip. V. Beda & Joannes Driedo annotarunt distincta esse nomina Joakim & Joachim, quæ tamen scriptorum vitio & longitudine temporum apud Græcos Latinosque confusa sint.

9. Hujus itaque secundæ classis opinio per Joannis Annii Philonem de temporibus pseudographum & supposititium, (sicut part. 1. §. 6. n. 3. probavimus) procusa, & principio exacti seculi à nonnullis hausta, pari, quâ objicitur facilitate, etiam meritò rejicitur. Nam & rationibus tota caret, & scripturæ exemplis, infirmiorque est, quam ut Judæorum compescat calumnias, vel saltem hæsitantem erigat & confirmet. Nec enim apud Evangelistas affinitatis, sed generis & profapiæ liber & catalogus contexitur: & socer generum nec Scripturæ, nec politico loquendi more generare dicitur; neque etiam alias ex sacris eloquiis demonstrari potest, uxorem dici filiam Patris mariti, vel Maritum dici filium patris uxoris. Nam etsi socer vocaret nurum suam filiam, ut Noemi vocabat Ruth, non tamen in tertiâ personâ historicus, & maximè tenendo genealogiam mariti, poneret socerum loco parentis, atque hoc insolitum est, etiamsi oretenus

ipse gener vocaret focerum parentis nomine, & focer generum filii nomine. Sic quoque Maldonatus in c. 1. Matth. scribit: *Sententia ista recentiorum mihi placeret, nisi viderem Evangelistas verum Josephi genus describere velle.* Jansenio similem novam commentationem producenti, Barradius tom. 1. lib. 5. c. 3. obviat dicens: *Major est Patrum auctoritas, quam ut Jansenii dictis cedere debeat: neque enim quod opinatur satis probat.* Pro Patribus facit Tertullianus lib. 1. contra Marc. c. 13. ubi ait: *Omnino res Christiana sancta antiquitate stat, nec ruinosam rectius reparabitur, quam si ad originem censeatur.*

10. Nec quidquam pensanda venit ratio in tractatu Germanico prætenfa, quod non exigua laus atque præconium, SS. Conjugibus atque Deiparæ virgini resultet, ab Evangelistis Matthæo & Luca ipsorum genealogiam esse descriptam, pro cuius asserti expeditione cultor eximius virginis S. Bonaventura primum nobis audiendus videtur in 3. sentent. dist. 3. sub finem quæstionis 2. pronuncians: *Sufficiunt virgini alia dignitates, quas sibi filius communicavit & dedit, in quibus superexcellit omnes humanas laudes & devotiones, & ideo non oportet novos honores confingere ad honorem virginis, que non indiget nostro mendacio, & plena est veritate.* Magni nominis & auctoritatis P. Alphonsus Salmeron comment. tomo 3. tract. 28. pag. 217. ad instantiam propositam specialiter respondet: *Ne in minimo*
qui-

quidem id ad ipsorum gloriam pertinuit; nam si hoc aliquo modo ad huiusmodi gloriam spectasset, procul dubio factum fuisset.

II. Viden', amice Lector, ut veritas agitata splendescat? Auctor Exegetici cap. 3. pag. 12. asseruit sanctum Joachim genitorem beatissimæ virg. Mariæ ab avo Panthere, patre Barpanthere genitum fuisse, juxta priorum seculorum doctrinam in Ecclesia usitatam, ut patet parte primâ §. 7. n. 2. quod jam nunc secundis curis confirmavimus num. 2. ex fide S. R. Ecclesiæ, numeris item 2. 5. 7. & 8. ex SS. Patribus & aliis: Oppositam autem opinionem refutando demonstravimus, Helin, S. Lucâ attestante, aliis progenitoribus exortum, à memorato Joachimo extitisse diversum, improlem obiisse, atque idcirco dici non posse naturalem virginis patrem fuisse, sed patrem legalem Josephi factum, ob suscitatum ab uterino fratre Jacob semen juxta fidem S. R. Ecclesiæ, SS. Patrum unanimum consensum atque Doctorum Scholasticorum concursum.

12. Hactenus de paternâ Deiparæ virginis origine. Pater in generatione hominis pars potior est, cum ejus semen sit activum, sive efficiens principium, ut tradunt Arist. lib. 15. de historiâ animal. & lib. 1. de generatione c. 20. atque B. Thomas 3. p. q. 31. a. 5. ad 3. tom. 13. Joachimi itaque ex Barpanthere geniti, naturalis filia fuit virgo Maria, de cujus purissimo sanguine Verbum æternum carnem assumpsit. Positâ hac basi irre-

fragabili, ne in vestibulo hæreamus, ad reliqua accingamur.

II. QVÆSTIO.

De Virginis origine maternâ.

MAjor fortassè difficultas circa hanc quæ-
stionem consurgit; siquidem circa avum
virginis maternum quatuor differentes opinio-
nes reperiuntur, quarum tres primas author Exe-
getici volens silentio involvit. Primam omnium
P. Canisius & alii Doctores modestissimè refe-
runt, licet quartam amplectantur. Recens autem
tractatus Germanicus primâ istam crassi erroris
damnat, velut contrariam SS. Patribus, sacre Scri-
pturæ & Catholicæ fidei; ideoque hic non saltim
sed aliquantò pressius delibanda veniet. Historia
duodecim tribuum vetustissima, in Breviario Ro-
mano anno 1520. Parisiis procuso, summatim
quidem, attamen ad scopum intentum affluen-
ter traditur in festis SS. Joachim & Annæ, imò
multò amplior, quam contineatur in epistolâ
S. Hieronymi: *Petitis à me &c. ad Chromatium*
& Heliodorum Episcopos directâ, complexu
tamen sermonis consimili: In festo namque S.
Joachim lect. 3. syllabatim de eodem leguntur
verba hujusmodi: *Decursis in timore Dei & sim-
plicitate ter denis ferè annis, JOACHIM divino*
nutu uxorem duxit Annam, virginem ingenue
stirpis, & annorum viginti, moribus & vitâ consi-
milem, in castro cui vocabulum est Sephora usque
hodie